

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. K.**, bývajúceho v H., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. J. S., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v H., proti žalovanému **Mestu H.**, o **určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a iné**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 96/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. januára 2008 sp. zn. 2 Co 53/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 5. februára 2007 č.k. 17 C 96/2003-105 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k parcelám KN X., X. v kat. úz. H. a pre nemožnosť vrátenia pozemkov žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie ceny obvyklej v meste H. za takéto pozemky. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca neuplatnil nárok na vydanie vecí, resp. finančnú náhradu, keďže pozemky nie je možné vydať, v lehotách stanovených v zákone č. 87/1991 Zb. Nebolo preto možné jeho žalobe vyhovieť.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. januára 2008 sp.zn. 2 Co 53/2007 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Navyše dodal, že o finančnú náhradu za nehnuteľnosť, ktorú nemožno vydať, bolo potrebné požiadať príslušný ústredný orgán štátnej správy republiky najneskôr v lehote jedného roka odo dňa

účinnosti zákona č. 87/1991 Zb. v znení neskorších predpisov alebo v lehote jedného roka odo dňa, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie veci alebo ktorým bola oprávnená osoba rehabilitovaná podľa zákona č. 119/1990 Zb. alebo v lehote jedného roka odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým sa vyhovel protestu prokurátora podanému podľa § 31 (§ 13 ods. 3 citovaného zákona), čo však žalobca neurobil. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval preto za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že sudy nižších stupňov posúdili vec skutkovo aj právne nesprávne. Nároky neuplatňoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 87/1991 Zb., ale ich uplatňoval ako nároky vyplývajúce z jeho vlastníckeho práva, ktoré existuje a ktoré sa nepremlčuje. Oba sudy zamerali dokazovanie nesprávnym smerom a následne dospeli k nesprávnym právnym záverom.

Žalovaný svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť

dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je. Napokon dovolateľ vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietal.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedené námietky nespôsobujú existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietky účastníka konania, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady a omyl pri aplikácii práva, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však sami osebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová